

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
מאי קרא - (תהלים עא) ממעי אמי אתה גזי.	רבי אלעזר:													◊
מאי משמע דהאי גזי לישנא דאשתובעי הוא?													ז	◊
דכתיב (ירמיהו ז) גזי נורח והשליכי.													!	◊
למה ולד דומה במעי אמו - לאגוז מונח בספל של מים, אדם נותן אצבעו עליו, שוקע לכאן ולכאן.	ואמר רבי אלעזר:													◊
שלשה חדשים הראשונים - ולד דר במדור התחתון, אמצעיים - ולד דר במדור האמצעי, אחרונים - ולד דר במדור העליון. וכיון שהגיע זמנו לצאת - מתהפך ויוצא, וזהו חבלי אשה.	תנו רבנן:													◊
חבלי של נקבה מרובין משל זכר.	והיינו דתנן:													◊
מאי קרא (תהלים קל"ט) אשר עשיתי כסתר רקמתי בתחתיות ארץ, דרתי לא נאמר, אלא רקמתי. מאי שנא חבלי נקבה מרובין משל זכר? זה בא כדרך תשמישו וזה בא כדרך תשמישו, זו - הופכת פניה, וזה - אין הופך פניו.	ואמר רבי אלעזר:													◊
שלשה חדשים הראשונים - תשמיש קשה לאשה וגם קשה לולד, אמצעיים - קשה לאשה ויפה לולד, אחרונים - יפה לאשה ויפה לולד, שמתוך כך נמצא הולד מלובן ומזורז.	תנו רבנן:													◊
המשמש מטתו ליום תשעים כאילו שופך דמים.	תנא:													◊
מנא ידע?													ז	◊
משמש והולך, (תהלים קט"ז) ושומר פתאים ה'.	אלא אמר אביי:													◊
שלשה שותפין יש באדם, הקב"ה ואביו ואמו. אביו מזריע הלובן, שממנו עצמות וגידיים וצפרנים, ומוח שבראשו, ולובן שבעין. אמו מזרעת אודם, שממנו עור ובשר ושערות, ושחור שבעין. והקב"ה נותן בו רוח ונשמה וקולטור פנים, וראיית העין, ושמיעת האוזן, ודבור פה, והלוח רגלים, ובינה והשכל. וכיון שהגיע זמנו להפטר מן העולם - הקב"ה נוטל חלקו, וחלק אביו ואמו מניח לפניהם.	תנו רבנן:													◊
היינו דאמרי אינשי: פרץ מלחא - ושדי בשרא לכלבא.	רב פפא:													◊
מאי דכתיב (איוב ט') עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר - בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם: נותן חפץ בחמת צורה ופיה למעלה - ספק משתמר ספק אין משתמר. ואילו הקב"ה, צר העובר במעי אשה, פתוחה ופיה למטה - ומשתמר.	דרש רב חנינא בר פפא:													◊
דבר אחר: אדם נותן חפציו לכף מאזנים, כל זמן שמכביד - יורד למטה, ואילו הקב"ה - כל זמן שמכביד הולך עולה למעלה.														◊
מאי דכתיב (תהלים קל"ט) אורך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד - בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם: אדם נותן זרעונים בערוגה - כל אחת ואחת עולה במינו, ואילו הקב"ה - צר העובר במעי אשה וכולם עולין למין אחד.	דרש רבי יוסי הגלילי:													◊
דבר אחר: צבע נותן סמנין לזירה - כולן עולין לצבע אחד, ואילו הקב"ה צר העובר במעי אשה - כל אחת ואחת עולה למינו.														◊
מאי דכתיב (ישעיהו י"ב) אורך ה' כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני, במה הכתוב מדבר - בשני בני אדם שיצאו לסחורה, ישב לו קוץ לאחד מהן - התחיל מחורף ומגדף, לימים שמע שטבעה ספינתו של חברו בים, התחיל מודה ומשבח, לכך נאמר ישוב אפך ותנחמני.	דרש רב יוסף:													◊
מאי דכתיב (תהלים ע"ב) עושה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם - אפילו בעל הנס אינו מכיר בנסו.	והיינו דאמר רבי אלעזר:													◊
מאי דכתיב (תהלים קל"ט) ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנת - מלמד שלא נוצר אדם מן כל הטפה אלא מן הברור שבה.	דריש רבי חנינא בר פפא:													◊
משל לאדם שזורה בבית הגרנות - נוטל את האוכל ומניח את הפסולת. כדרכי אבהו	תנא דבי רבי ישמעאל:													◊
כתיב (שמואל ב' כ"ב) ותורני חיל וכתובי (תהלים י"ח) האל המאורני חיל אמר דוד - לפני הקב"ה: רבש"ע, זיריתני וזרותני.	דרבי אבהו רמי:													◊
מאי דכתיב (במדבר כ"ג) מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל - מלמד שהקב"ה יושב וסופר את רביעיותיהם של ישראל, מתי תבא טיפה שהצדיק נוצר הימנה.	דרש רבי אבהו:													◊
ועל דבר זה נסמית עינו של בלעם הרשע, אמר: מי שהוא טהור וקדוש, ומשרתו טהורים וקדושים יציין דבר זה? מיד נסמית עינו, דכתיב (במדבר כ"ד) נאם הגבר שתום העין.														◊
מאי דכתיב (בראשית ל') וישכב עמה כלילה הוא - מלמד שהקב"ה סייע באותו מעשה, שנאמר (בראשית מ"ט) יששכר חמור גרם - חמור גרם לו ליששכר.	והיינו דאמר רבי יוחנן:													◊
אשה מזרעת תחילה - יולדת זכר, איש מזריע תחילה - יולדת נקבה, שנאמר (ויקרא י"ג) אשה כי תוריע יולדה זכר.	רבי יצחק אמר רבי אמי:													◊
אשה מזרעת תחילה - יולדת זכר, איש מזריע תחלה - יולדת נקבה, ולא פירשו חכמים את הדבר אמרים:	תנו רבנן, בראשונה היו אמרים:													◊

נדה-בנות כותים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	ל
בנות כותים נדות מעריסתן.														■
והכותים מטמאים משכב תחתון כעליון, מפני שהן בועלי נדות, והן יושבות על כל דם ודם.														■
ואין חייבין עליהן על ביאת מקדש, ואין שורפין עליהם את התרומה, מפני שטומאתן ספק.														■
ה"ד אי דקא חזיין אפילו דידן נמי, ואי דלא קחזיין - דידהו נמי לא														⋄
הכא במאי עסקינן - בסתמא, דכיון דאיכא מיעוטא דחזיין - חיישינן.	רבא בריה דרב אחא בר רב הונא אמר רב ששת:													!
ומאן תנא דחייש למיעוטא														^